

Galleren fra Chicago.

(Sluttet.)

... fra Mrs. Basett og hendes Højtide var ikke blevne forskænede. Flammest, som hørjede Chicago, havde lagt Grosserens Handelsgaard i Basett havde imidlertid anvendt sin forsigtighed og færet os over til Baltimore og i New York, saa at det blev om end i og for sig ikke svært, dog forholdsvis overfliget, dog forholdsvis overfliget. Hans Husstol fulgte sig imidlertid ingenting og nervos efter farværdelige Begivenheder, hørfor nærede hende til et Winteropflora, hvor det klimatiske Kur. Augustine vilde være hende til den.

Mands Mand fandt ikke følge med, da derfor om at turde midtage Rosster og hendes to Barn, saa hun da nogen til Selstab. Hun næste er afslaaende Svær og fortid ikke lidet overrasket, da hørte sige fagde:

Han trak Koen ud af Stalden, og det gik ad Grenaa til. Kommen et Stykke paa Vej, indhente han imidlertid sin Nabo, der var daarlig gaaende og som venlig bob ham god Morgen samtidig med et Par redene Hanster, som stude syes sammen og det straks. Heller ikke fandt det ham ind at sidde og løse Blode, til Solen gik ned bag Haven, og saalige og raabe: "Skal vi dog ikke have noget Mad i Aften, høre Eva?" Han gjorde altid selv Id paa under Gryders tog selo Ræbdicerue op i Haven, st. 1. ledet Kortofterne og gjorde forresten alt, haad han stulde gjøre. Han malede Køerne, gav Høfene Ade, passede selo Svinene og kom albrig hjem om Middagen med et halvt Dusin Benner, naar man ikke havde en Bib Brod i Huset. Han blev aldrig ude til Kl. 1 om Natten og havde derfor heller ingen Anledning til at stjæle paa den statfels Eva, fordi hun sad oppe og græd og ventede paa ham. Han sad albrig og hang paa Verishuuset, medens Eva sad hjemme og vuggede lille Rain. Han raaabte aldrig til Eva fra den ene Stue til den anden, at hun skulle stjæle ham hans Morgenbrog, og dem fikke han ikke snart hør snart der, men satte dem altid under et Figitante ved Siden af sine nye Stovler. Kort sagt, Adam troede ikke, at Kvinden kun var stolt for at oprette ham, og ansaa det ikke for at være vanerende, at han hjalp sin Husstu lidt. Se det var Grunden til, at Eva ikke behovede at holde Pige!

Sit Løste tro beverede Knud deraa Naboen baade med Mad og Drift og rigeligt med sin Klaeddragt, høflig og belevren. Han var tillige ubrustet med en høj Grab af Starfærdighed samme med en vis Politur, hvilke Egenstaber kom hem særlig tilgode, naar dei galdt Selvforsører. Han forstod at forsvare sin Sag med en saadan Dytighed, at han af og til har bragt sine Dommerne næst til Fortvivelse.

Der var imidlertid intet at gjøre ved Sagen; han havde selv folgt sin egen Ko og givet Knud Pengene for den. Men med Nabovenstabet var det ude fra denne Dag.

I sin ydre Opræden var Knud Pot, hvad man kalder en "pæ Mand", omhyggelig med sin Klaeddragt, høflig og belevren. Han var tillige ubrustet med en høj Grab af Starfærdighed samme med en vis Politur, hvilke Egenstaber kom hem særlig tilgode, naar dei galdt Selvforsører. Han forstod at forsvare sin Sag med en saadan Dytighed, at han af og til har bragt sine Dommerne næst til Fortvivelse.

Jede senere Aar synes han dog at være kommet til fuld Erkendelse af sine forudsættelser, og han stal efter Sigende paa sine gamle Dage have været en alvorlig Tiltænger af den indre Mission samtidig virksom i dennes Tjeneste.

En humoristisk Typ.

En dansk Ahasverus er opdaget nebe i Meszen og vil om kort Tid komme til København. Han er en ældgamme Jøde, Stomager af Profession, er komme vandrænne gennem Byen, og hos en Kjøbmand, hvor han gjorde Indkøb Proviant, har han fortalt, at han for 34 Aar siden forlod København, hvor han under en Idebrand havde mistet sin Husstu og sine Barn. Han var daft af Høfset, men siden 1857 havde han ikke været i sit Hæreland. Nu havde han fyldt 98 Aar.

I disse 34 Aar havde han vandret Europa og en stor Del af Amerika rundt, og aldrig har han noget Steds haft fast Ophold. Renterne af en lille Kapital har været tilstrækkeligt til at slasse ham det Rovendigte til Livets Ophold.

Den gamle Vandres Dragt bestod væsentlig af en lang, folderig, sort Klappe. Haaret var snejdt og laa som en Manke ud over Skuldbrene; det lange grå Huldbæg, som naaede ham næst til Hælestetet, indrammede et Antifit, der var dybt furer, og vel tydede pa, at den opgivne Alder fandt være rigtig.

Han fortalte, at han ikke, saa langt han kunde huske tilbage, havde været syg, og at han marsherede sine otte Timer hør Dog.

"Nu vil jeg venne tilbage til Danmark", havde den Gamle sagt. "Maaske kan jeg slaa mig til Ro der, maaske maa jeg endnu en Gang vandre Europa igjenem. Fremmed er jeg overalt."

dan Venlighed til Horrening turde Knud ikke lade gaa ubenyttet hen. Tidlig om Morgen begav han sig derfor paa Besen til Kjøbstaden uben at have noget bestemt for Øje, overladende alt til Tilfældet.

Den Gang boede han i Horsemosen paa Stenva Mark, og i det han passerede sin nærmeste Nabo's Hus, sagte han denne for at taa solgækken den lange Vej til Markeder. Der fandtes imidlertid ingen andre levende Bøsser i Huset end en Ko, som himm ham med et ventigt Bro, og straks gik det op for Knud, at nu havde han fulgestab samt at her var Afstere at gjøre.

Han trak Koen ud af Stalden, og det gik ad Grenaa til. Kommen et Stykke paa Vej, indhente han imidlertid sin Nabo, der var daarlig gaaende og som venlig bob ham god Morgen samtidig med et Par redene Hanster, som stude syes sammen og det straks. Heller ikke fandt det ham ind at sidde og løse Blode, til Solen gik ned bag Haven, og saalige og raabe: "Skal vi dog ikke have noget Mad i Aften, høre Eva?" Han gjorde altid selv Id paa under Gryders tog selo Ræbdicerue op i Haven, st. 1. ledet Kortofterne og gjorde forresten alt, haad han stulde gjøre. Han malede Køerne, gav Høfene Ade, passede selo Svinene og kom albrig hjem om Middagen med et halvt Dusin Benner, naar man ikke havde en Bib Brod i Huset. Han blev aldrig ude til Kl. 1 om Natten og havde derfor ingen Anledning til at stjæle paa ham. Han sad albrig og hang paa Verishuuset, medens Eva sad hjemme og vuggede lille Rain. Han raaabte aldrig til Eva fra den ene Stue til den anden, at hun skulle stjæle ham hans Morgenbrog, og dem fikke han ikke snart hør snart der, men satte dem altid under et Figitante ved Siden af sine nye Stovler. Kort sagt, Adam troede ikke, at Kvinden kun var stolt for at oprette ham, og ansaa det ikke for at være vanerende, at han hjalp sin Husstu lidt. Se det var Grunden til, at Eva ikke behovede at holde Pige!

Naboen gik nu med Koen, og da Betalingen for denne var anfatt temmelig lavt, fandt han inden ret længe en lyshaven. Knud, der slet ikke havde været paa Kontoret, men som derimod paa paa Afstand havde holdt skarpt Udsig med Koen, indfandt sig nu og og modtog af Naboen Pengene for denne.

Sit Løste tro beverede Knud deraa Naboen baade med Mad og Drift og rigeligt med sin Klaeddragt, høflig og belevren. Han var tillige ubrustet med en høj Grab af Starfærdighed samme med en vis Politur, hvilke Egenstaber kom hem særlig tilgode, naar dei galdt Selvforsører. Han forstod at forsvare sin Sag med en saadan Dytighed, at han af og til har bragt sine Dommerne næst til Fortvivelse.

Ankommen til Hjemmet blev Naboen imidlertid meget ilde berort ved ikke at finde sin Ko, og forst da gik det op for ham, at det var denne, Knud var kommen trækkedes med.

Der var imidlertid intet at gjøre ved Sagen; han havde selv folgt sin egen Ko og givet Knud Pengene for den.

Men med Nabovenstabet var det ude fra denne Dag.

I sin ydre Opræden var Knud Pot, hvad man kalder en "pæ Mand", omhyggelig med sin Klaeddragt, høflig og belevren. Han var tillige ubrustet med en høj Grab af Starfærdighed samme med en vis Politur, hvilke Egenstaber kom hem særlig tilgode, naar dei galdt Selvforsører. Han forstod at forsvare sin Sag med en saadan Dytighed, at han af og til har bragt sine Dommerne næst til Fortvivelse.

Jede senere Aar synes han dog at være kommet til fuld Erkendelse af sine forudsættelser, og han stal efter Sigende paa sine gamle Dage have været en alvorlig Tiltænger af den indre Mission samtidig virksom i dennes Tjeneste.

En dansk Ahasverus er opdaget nebe i Meszen og vil om kort Tid komme til København. Han er en ældgamme Jøde, Stomager af Profession, er komme vandrænne gennem Byen, og hos en Kjøbmand, hvor han gjorde Indkøb Proviant, har han fortalt, at han for 34 Aar siden forlod København, hvor han under en Idebrand havde mistet sin Husstu og sine Barn. Han var daft af Høfset, men siden 1857 havde han ikke været i sit Hæreland. Nu havde han fyldt 98 Aar.

I disse 34 Aar havde han vandret Europa og en stor Del af Amerika rundt, og aldrig har han noget Steds haft fast Ophold. Renterne af en lille Kapital har været tilstrækkeligt til at slasse ham det Rovendigte til Livets Ophold.

Den gamle Vandres Dragt bestod væsentlig af en lang, folderig, sort Klappe. Haaret var snejdt og laa som en Manke ud over Skuldbrene; det lange grå Huldbæg, som naaede ham næst til Hælestetet, indrammede et Antifit, der var dybt furer, og vel tydede pa, at den opgivne Alder fandt være rigtig.

Han fortalte, at han ikke, saa langt han kunde huske tilbage, havde været syg, og at han marsherede sine otte Timer hør Dog.

"Nu vil jeg venne tilbage til Danmark", havde den Gamle sagt. "Maaske kan jeg slaa mig til Ro der, maaske maa jeg endnu en Gang vandre Europa igjenem. Fremmed er jeg overalt."

Smæld og Smuld.

Hørfor Eva ikke behovede nogen Tjenestepige. En elstorsdig amerikansk Frue har meddelt nogle af de Grunde, som bevirke, at Eva ikke behovede at holde Pige. Hun skriver:

Man har tal og skrevet saa meget om Kvindens mange Hejl og om Arfagerne til, at hun behoves saa megen Opvarming, og ved den Lejlighed har man fremstaaet Spørgsmålet. — Spørgeren var naturligvis en Mand. Svaret ligger for Haarde! Hun trængte ikke til nogen.

Adam kom aldrig til Eva med en Strompe, som trængte til at stoppes, eller med en Skorte der mangler en Knap, eller med et Par redene Hanster, som stude syes sammen og det straks. Heller ikke fandt det ham ind at sidde og løse Blode, til Solen gik ned bag Haven, og saalige og raabe: "Skal vi dog ikke have noget Mad i Aften, høre Eva?" Hun gjorde altid selv Id paa under Gryders tog selo Ræbdicerue op i Haven, st. 1. ledet Kortofterne og gjorde forresten alt, haad han stulde gjøre. Han malede Køerne, gav Høfene Ade, passede selo Svinene og kom albrig hjem om Middagen med et halvt Dusin Benner, naar man ikke havde en Bib Brod i Huset. Han blev aldrig ude til Kl. 1 om Natten og havde derfor ingen Anledning til at stjæle paa ham. Han sad albrig og hang paa Verishuuset, medens Eva sad hjemme og vuggede lille Rain. Han raaabte aldrig til Eva fra den ene Stue til den anden, at hun skulle stjæle ham hans Morgenbrog, og dem fikke han ikke snart hør snart der, men satte dem altid under et Figitante ved Siden af sine nye Stovler. Kort sagt, Adam troede ikke, at Kvinden kun var stolt for at oprette ham, og ansaa det ikke for at være vanerende, at han hjalp sin Husstu lidt. Se det var Grunden til, at Eva ikke behovede at holde Pige!

Tidlig kom aldrig til Eva med en Strompe, som trængte til at stoppes, eller med en Skorte der mangler en Knap, eller med et Par redene Hanster, som stude syes sammen og det straks. Heller ikke fandt det ham ind at sidde og løse Blode, til Solen gik ned bag Haven, og saalige og raabe: "Skal vi dog ikke have noget Mad i Aften, høre Eva?" Hun gjorde altid selv Id paa under Gryders tog selo Ræbdicerue op i Haven, st. 1. ledet Kortofterne og gjorde forresten alt, haad han stulde gjøre. Han malede Køerne, gav Høfene Ade, passede selo Svinene og kom albrig hjem om Middagen med et halvt Dusin Benner, naar man ikke havde en Bib Brod i Huset. Han blev aldrig ude til Kl. 1 om Natten og havde derfor ingen Anledning til at stjæle paa ham. Han sad albrig og hang paa Verishuuset, medens Eva sad hjemme og vuggede lille Rain. Han raaabte aldrig til Eva fra den ene Stue til den anden, at hun skulle stjæle ham hans Morgenbrog, og dem fikke han ikke snart hør snart der, men satte dem altid under et Figitante ved Siden af sine nye Stovler. Kort sagt, Adam troede ikke, at Kvinden kun var stolt for at oprette ham, og ansaa det ikke for at være vanerende, at han hjalp sin Husstu lidt. Se det var Grunden til, at Eva ikke behovede at holde Pige!

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.

Det er nu maalt Euvier ham haaligt fra Top til Taa og sagde: Nej, gode Karl. Du har Horn i Panben og Hov paa Hodderne, Du kan ikke øde Kjød, og saa maatte Djævelen drive af. H. C. Ørsted, der meddeler denne Historie, tilføjer: "Anledningen er virkelig betydningsfuld, og derfor har jeg opstrevet den. Formoden sluger Djævelen, Djævelen ikke formoden."

Eva ikke behovede nogen Tjenestepige.